

Wydawałoby się, że wiążący charakter uzgodnień dokonywanych przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy jest oczywisty. Z niedawnego orzeczenia WSA w Gdańsku wynika jednak, że nie dla wszystkich.

W omawianej sprawie wójt, działając na podstawie art. 53 ust. 4 pkt 2 i 9 w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy planistycznej, wystąpił do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad o uzgodnienie inwestycji. Oba organy odmówiły uzgodnienia projektu decyzji wskazując warunki, których spełnienie umożliwiłoby wnioskowane uzgodnienie. Wójt zatem odmówił ustalenia warunków; decyzję tę podtrzymało Samorządowe Kolegium Odwoławcze.

Sąd oddalając skargę Skarżącej w pierwszej kolejności przypomniał, że zgodnie z art. 53 ust. 5 ustawy planistycznej uzgodnień, o których mowa w art. 53 ust. 4 tej ustawy dokonuje się w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego. WSA wskazał, iż choć postępowanie uzgodnieniowe ma charakter akcesoryjny i jest częścią szeroko rozumianego postępowania w sprawie głównej, to jego wynik jest wiążący dla organu prowadzącego postępowanie główne w szczególności w przypadku negatywnych postanowień uzgodnieniowych. Weryfikacja postanowień uzgodnieniowych nie może być więc dokonywana przez organ prowadzący postępowanie główne.

Jak podkreślił Wojewódzki Sąd: dopóki postanowienie uzgodnieniowe nie zostanie w odpowiednim trybie wyeliminowane z obrotu prawnego i w jego miejsce nie zostanie podjęte inne, organ prowadzący postępowanie ma obowiązek uwzględnić je, rozstrzygając sprawę.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 5 czerwca 2019 r., II SA/Gd 26/19

Źródło: [CBOSA](#)